

Pokora

“Będziemy mówić o pokorze, ta bowiem cnota pozwoli nam poznać i naszą nędzę, i naszą wielkość” (Św. Josemaría, Przyjaciele Boga, 94).

28-01-2014

W swoim nauczaniu Pan nasz, Jezus Chrystus często stawia nam przed oczy przykład własnej pokory: Uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem. Musimy więc zrozumieć - i ty, i ja - że nie ma innej drogi, że tylko szczere uznanie naszej nicości umożliwia zstąpienie na nas

łaski Bożej. Jezus Chrystus przybył do nas, by cierpieć głód i równocześnie nas karmić; by odczuwać pragnienie, a zarazem nas poić. Przybył, by przyoblec się w naszą śmiertelność i aby nas przyodziać w nieśmiertelność; przybył ubogi, by nas bogatymi uczynić (Św. Augustín, Enarrationes in Psalmos, 49, 19).

Przyjaciele Boga, 97, 2

"Modlitwa" jest pokorą człowieka, który uznaje swoją głęboką nędzę i wielkość Boga, do którego zwraca się z uwielbieniem, tak iż wszystkiego oczekuje od Niego, a niczego od siebie.

"Wiarta" jest pokorą rozumu, który wyrzeka się własnego kryterium i poddaje się orzeczeniom i autorytetowi Kościoła.

"Posłuszeństwo" jest pokorą woli, która poddaje się cudzej woli z miłości do Boga.

"Czystość" jest pokorą ciała, które podporządkowuje się duchowi.

"Umartwienie" zewnętrzne jest pokorą zmysłów.

"Pokuta" jest pokorą wszystkich namiętności złożonych w ofierze Panu.

-Pokora jest prawdą na drodze walki ascetycznej.

Bruzda, 259

Bóg bowiem pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje (1 P 5, 5), uczy św. Piotr Apostoł. W każdym okresie historii i w każdej ludzkiej sytuacji pokora jest jedyną drogą, by żyć życiem Bożym. Czyżby Pan cieszył się z naszego upokorzenia? Nie. Cóż

**bowiem nasze upokorzenie dałoby
Temu, który wszystko stworzył,
wszystko podtrzymuje i kieruje
wszystkim, co istnieje? Bóg pragnie
naszej pokory jako sposobu
wyzwolenia się z pęt naszego
własnego “ja”, po to jedynie, aby
mógł nas całkowicie wypełnić sobą.
On chce, byśmy nie stawiali miłości
żadnych przeszkód, by – mówiąc
obrazowo – w naszym biednym
sercu zmieściło się jak najwięcej
Jego łaski. Bóg, który chce, abyśmy
byli pokorni, jest tym samym
Bogiem, który przekształci nasze
ciało poniżone, na podobne do
swego chwalebnego ciała, tą
potęgą, jaką może On także
wszystko co jest, sobie
podporządkować. (Fl 3, 21). Bóg
ubóstwa nas dobrym
ubóstwieniem.**

Przyjaciele Boga, 103, 4

O ile jesteś, o tyle się uniżaj, a
znajdziesz łaskę u Pana. (Syr 3, 20).
Jeżeli będziemy pokorni, Bóg nigdy
nas nie opuści. On poniża
wyniosłość człowieka pysznego, a
pokornym daje zbawienie.

Wyzwała niewinnego, który dzięki
czystym rękom będzie ocalony.
Nieskończenie miłosierny Pan nie
zwleka z przyjściem z pomocą tym,
którzy pokornie Go proszą. Bóg
działa wówczas zgodnie z tym, kim
jest – jako Bóg Wszechmogący.

Chociażby było wiele
niebezpieczeństw, chociażby dusza
czuła się osaczona przez
nieprzyjaciół swego zbawienia, nie
zginie. A nie jest to tylko
doświadczeniem i tradycją, lecz
prawdą wciąż aktualną.

Przyjaciele Boga, 104, 1

Chciałbym, byście pamiętali, że
jeśli będziecie szczerzy, jeśli
pokażecie się takimi, jakimi

**jesteście, jeśli osiągnięcie owo
prawdziwe ubóstwienie – w
pokorze, a nie w pysze – wtedy
wszyscy, i wy, i ja, przetrwamy w
każdyh okolicznościach,
będziemy mogli zawsze mówić o
zwycięstwach i będziemy się
nazywać zwycięzcami. A będą to
wewnętrzne zwycięstwa miłości
Bożej, które wnoszą w duszę
szczęście, spokój, zrozumienie.**

Przyjaciele Boga, 106, 1

**Czy chcesz żyć świętą odwagą tak,
aby Bóg działał poprzez Ciebie? –
Uciekaj się do Maryi, a Ona będzie
ci towarzyszyć w drodze pokory,
tak iż w obliczu rzeczy
niemożliwych dla ludzkiego
umysłu potrafisz odpowiedzieć
Fiat! – niech się tak stanie! Słowo
to łączy ziemię z Niebem.**

Bruzda, 124

---

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/pokora/](https://opusdei.org/pl-pl/article/pokora/) (21-04-2025)